

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Desponsatione impuberum. Titulus II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

non autem qualitatis, & fortuna, in prin. 29. quæst. 7.
 Matrimonium non soluitur, altero conjugum fide-
 lium in heresim lapsō, c. 1. 32. q. 7.

Filij nati ex matrimonio, cui obsistit publica honesta-
 tis iustitia, non succedunt patri scienter contrahenti, c.
 per venerabilem, extr. qui filij sint leg.

Circa impedimentum quod nō est à iure diuino, sed
 humano potest Papa dispensare, c. proposuit, extr. de cō-
 cess. præbend.

DE DESPONSATIONE impuberum.

Titulus I I.

Continuatio.

IN sponsalibus & matrimonijs contrahendis
 certa, & præcipua quæ sit consilij & intellectus
 capax, ætas desideratur. Igitur impubes licet
 sponsalia de futuro contrahat, sponsalia tamen
 de præsentī, vel matrimonium contrahere, non
 potest.

Ex quo iudicatur Pubertas?

Iure ciuili approbata est opinio eorum, qui ex
 annorum numero pubertatem iudicandam ex-
 istimant, iuuenisq; idoneus nuptijs putatur, qui
 14. annos impleuit, fœmella autem, quæ 12. citi-
 us enim fœmina ob natiui caloris & nutritiuæ
 potentiaë qualitatem pubescit & crescit: iure au-
 tem Canonico pubertas non ex annorum nume-
 ro, sed habitudine corporis & generandi faculta-
 te iudicatur, siue pubertatis terminus iure ciuili
 statutus excedatur, siue non: Nam quandoq; cō-
 tingit;

tingit, vt qui excessit 14. annos generandi potentiam non habeat, quandoq; autem, vt qui nondum attigit, generare possit. Hinc nō inconuenienter antiquitūs fuit obseruatum, vt pubertatis probatio ex aspectu corporis circa pudica membra desumeretur. Quæ cum lanuginem ducerēt, & barbæ inferiores pungerent, impuberes iudicarentur: si verò barbæ nondum essent productæ, vel mulier se deplumasset, & pilos sibi euulsiſſet, nisi semel peperisset, nuptijs minimè idonea cēferetur. Hostiens. in §. & qualiter p̄betur, hoc tit. sed hunc probationis modum Iustinianus, vt pudori & castitati repugnātem è medio sustulit, l. indecorū, C. quando tutor vel curat. esse definit.

Quis dicitur Pubes?

Pubes dicitur, qui ex habitu corporis pubertatem ostendit, & qui generandi facultatem habet, c. puberes, extr. eod.

Vnde dicitur Pubes?

Puberes (inquit) Isidorus, à pube sunt vocati, id est, à pudētia corporis nuncupati: quia hæc loca primo lanuginē ducunt, d. c. puberes, ext. eod.

Quæ Regula traduntur circa impuberum desponsationem?

Prima Regula. Si duo impuberes, quorū malitia non supplet ætatem, & qui pubertati nō sint proximi, vel etiam alter tātūm sit impubes per verba de præſenti matrimonium contraxerint, talis contractus resoluitur sponsalia de futuro; & ex eo inducitur iustitia publicæ honestatis, secus, si pubertati sint proximi, vel urgeat aliqua necessitas, vt si fiat pro bono pa

pacis, his enim duobus casibus impuberes matrimonio iungi possunt, nec contractus matrimonij in sponsalia de futuro resoluitur, c. vbi non est, & c. fin. extr. eod.

Secunda: matrimonium, vel sponsalia contraeta ab infantibus & minoribus septennio, nullo modo subsistunt: nec tēporis lapsu cōualescunt: nisi noua accesserit voluntas, c. duo pueri, ex. eo.

Tertia: impuberes sponsalia contrahentes ante pubertatem separari non debent, sed post pubertatem, si contradicant sponsalibus, separari possunt; nisi copula carnalis interuenerit, c. à nobis, extr. eod.

Quarta: si impubes contraxerit cum pubere, neuter resilire potest: sed tenetur pubes impubere, donec ad pubertatem, vel legitimos annos perueniat, expectare: quo tunc non consentiente, iure sponsalia dissolui possunt, c. accessit, & c. de illis, extr. eod.

Quinta: si impubes cum pubere contraxerit, & pubes impubere usque ad pubertatis annos expectauerit, qui nec tunc expressè sponsalibus contradicat, per censuram ecclesiasticam matrimonium perficere compellitur, Hostiens. §. quid iuris, ver. quòd si pubes, hoc tit. c. 1. extr. eod.

Quae Forma Contradictionis?

Vt impubes, adueniente legitima aetate, corā Episcopo, missō dominico, seu Officiali, vel alio suo competenti iudice compareat, & declarato sponsaliorum habito tractatu se nunc non eius voluntatis esse indicet, seq̄ ab huiusmodi promissione facta, & data fide, absolui petat, Hostiens.

ffens. §. quid iuris, vers. sed coram quo, hoc tit.
c. de illis, extr. eod. & c. 1. ex de frig.

Quis Contradictionis Effectus?

Et rescissio contractus sponsaliorum, & extin-
ctio publicæ honestatis per eadem sponsalia, in-
ductæ, c. à nobis, extr. eod.

DE CLANDESTINA DESPON-
satione.

Tiulus III.

Continuatio.

Sponsalia, vel sunt publica, vel clandestina. De
publicis, quæ per verba de præsentia in præsen-
tia quorundam testium, obseruatis debitis solè-
nibus fiunt, superiore titulo dictum est, restat de
clandestinis.

Quid sunt clandestina Sponsalia?

Clandestina sponsalia dicuntur, quæ, non ad-
hibitis testibus, quibus probari possunt, vel non
obseruatis debitis solennibus, vel non præmissa
denüciatione, sunt contracta, glos. in c. cum inhi-
bitio, extr. eod.

Quot modis dicuntur sponsalia Clandestina?

Tribus modis. Primo: si sponsalia in præsentia
testium non sint contracta, sed clam, & quodam-
modo furtiuè, c. 2. extr. eod. 2. Si fuerint solen-
nia ad nuptias requisita, ommissa, puta introductio
in ecclesiam, publicatio, benedictio, &c. c. aliter,
30. quæst. 5. 3. Si contra statutum, vel consuetu-
dinem, vel contra tenorem, c. fin. ext. eod. nuptiæ
sint contractæ. Vt si statutum esset in loco aliquo
ut quis absque Principis consensu contrahat,

E e e fanè